

Palmsöndagen – Gud gör sig själv till pilgrim

Av Ulf Lindgren

Nu är det åter dags för intåget i Jerusalem. En text vi läser tre gånger under kyrkoåret. Men det är ju här den hör hemma, som inledning till påskhögtiden. När Jesus kommer ridande för att delta i påskfirandet låter evangelisterna människorna brista ut i sång: *Välsignad han som kommer i Herrens namn*. Ord som inte är så oskyldiga som de kan verka. I själva verket är de ett citat från psalm 118. Forskarna tänker sig att just den psalmen speglar en rituell praxis från de stora vallfärdshögtiderna, varav påsken var en. Då stod templets präster uppe på tempelmuren, medan pilgrimerna kom vandrade upp för backarna mot portarna. En dialog mellan dem utspann sig. Prästerna välsignade de som kom i Herrens namn och uppmanade dem att med palmlad i händer forma sig till procession och träda in i Herrens tempel.

Just uttrycket *välsignad den som kommer i Herrens namn* riktas alltså till folket som närmar sig templet. Evangelisten bryter loss uttrycket från detta sammanhang och låter nu istället ropet höras inte i templet utan på gatan, inte till folket utan av folket, mot en specifik person. Kanske är ropet evangelisternas försök att skapa ny mening efter att templet förstörts och vallfärder inte längre var möjliga. Texten låter templet förvandlas till Kristus, som kommer till människorna. Gud har gjort sig själv till pilgrim. En kreativ nytolkning helt i judisk tradition...